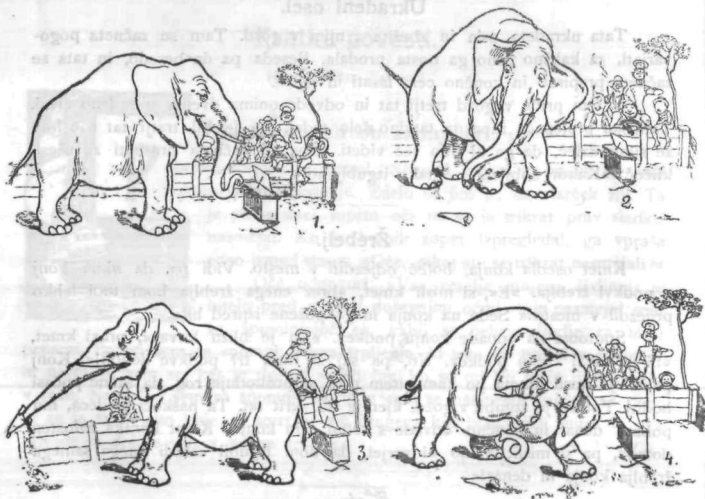

Kdor drugim jamo koplje, sam vanjo pade.

Šala v sedmih podobah.

Slon je umna žival. Videti je neokreten in okoren, a vendarle se nauči vsakovrstnih umetnosti. Tudi orglice zna vrteti (podoba 1.). A nekateri dečki so nagajivi, da Bog pomagaj! Tudi tisti na prvi podobi, ki vihti zavitek, je tak. V zavitku pa je tobak za noslanje. Slon ga gleda (podoba 2.) in si misli: »Ej, to bo nekaj zame!« In občutljivi svoj rilec vtakne v zavitek (podoba 3.). Pa glej spaka! Tobak ščegeče slona, da se drgne z nogami, menca in preseda semintja (podoba 4., 5. in 6.). »Haha!«, se smejejo tisti ob ograji, »kaj bo pa sedaj? Slaba prede velikanu mojstru-orglavcu!« A tobak ima svojo moč. Ako pa kihne slon — to ni kar tako, kokor če kihne otrok v zibeli. Če kihne slon, to tudi nekaj izda. Kak učinek je imelo slonovo kihanje, vam kaže 7. podoba.

† Ivan Vrhovec.

Dne 19. pretečenega meseca je umrl v Ljubljani gimnazijski profesor in slovenski pisatelj gospod Ivan Vrhovec, ko je dosegel starost 50 let. Rojen je bil v Ljubljani, kjer je dovršil ljudske in srednje šole. Vseučiliške nauke je končal na Dunaju ter bil potem imenovan za profesorja zgodovine in zemljepisja na gimnaziju v Novem mestu. Iz Novega mesta se je preselil v Ljubljano, kjer je služboval na I. državnem gimnaziju do svoje bolezn i in smrti, ki ga je iztrgala iz srede ljubljene rodovine in ki ga je vzela tudi vsem Slovencem, katerim je s spretnim svojim peresom spisoval domačo zgodovino ter jim tako budil ljubezen do domače zemlje, jim netil narodni ponos ter kazal tudi ostalemu svetu vrline naših pradedov. Rajnki profesor Vrhovec je namreč spisal vse polno znanstvenih del, katerim je zajemal snovi iz domače zgodovine. Njegovi spisi se ne odlikujejo samo po temeljitosti, ki ostane najlepše izpričevalo

Vrhovčeve učenosti, njegovi spisi se odlikujejo tudi po lepem, preprostem, poljudnem slogu, ki jim je pridobil obilico prijaznega pisatelja častečih čitateljev. S temi svojimi spisi si je zgradil Vrhovec sam prelep spomenik, ki ohrani njegovo ime v številu zaslužnih slovenskih mož. Največ svojih del je objavlj al v knjigah »Družbe sv. Mohorja« in »Slovenske Matice«, a tudi »Zvončkovi« čitatelji poznajo pokojnega Vrhovca iz spisov, ki so tuintam natisnjeni v naših šolskih berilih. Tudi našemu listu je obljubil svojo pomoč, hoteč zanj pisati slike iz slovenske zgodovine, da bi tako precej v otroških srcih vžgal neugasno iskro ljubezni do rodne zemlje. Žal, da mu je branila dolgotrajna in mučna bolezen, da ni mogel tudi »Zvončku« posvetiti koščka bogate svoje znanosti! Profesor Vrhovec je bil ljubeč, preskrben oče, odličn učitelj, velik prijatelj učeč se mladine in znamenit slovenski pisatelj-učenjak, ki mu bodi zaradi tega tudi v »Zvončku« ohranjen ljub in trajen spomin!

Strela in drevesa.

Strela udari najmanjkrat v breze, in zato se hite ljudje skrivat pod brezo, ki je tuintam nalašč zasajena ob potih. Tudi v oreh, lipo in bukev udari strela redkokdaj. Najrajša in pogostoma pa udari strela v drevesa, ki imajo v sebi mnogo skrobovine. Taka drevesa so: javor, hrast, jesen in topol. Sicer je pa znano, da ni ob hudi uri dobro hoditi pod visoka drevesa. In najbolje je, da se držimo tega!

Šole v Novem Jorku.

V Novem Jorku v Ameriki je 466 šol, ki so pa vse prenapolnjene, tako da ne bo moglo letos nad 70.000 otrok obiskovati pouka. Vseh otrok, ki morajo to leto hoditi v tem velikanskem mestu v šole, je 493.000 — torej skoro toliko, kolikor je na Kranjskem prebivalcev.

Jezik, ki se ne da brzojavljati.

Tak jezik je kitajski. Zato so izumili za brzojavljanje kitajskih brzojavk mesto besed števila. Uradniku, ki odpošilja brzojavko, je posel jako lahak. Težji pa je posel onemu, ki brzojavko sprejme, ker mora iskati besed, ki jih značijo brzojavljena števila.

Za kratek čas.

V mesto pride tujec. Na ulici vpraša meščana, kako najlažje pride k policiji. »Pojdite v prvo prodajalnico in ukradite tam svišnato ruto, pa boste takoj na policiji,« mu odgovori šaljivi meščan.

Miciko je učila mati moliti »Očenaš«. Ko pride mati do prošnje: »Daj nam danes naš vsakdanji kruh,« dostavi hitro Micika: »In tudi jutri!«

Zložna naloga.

Priobčil J. R.

Iz teh zlogov sestavi besede in te uvrsti tako, da povedo njih začetne črke slovenski list, njih končne črke pa tistega, ki mu je namenjen: ba, ča, če, den, e, hi, ka, na, o, rod, sa, sel, vam, ve, za.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev „Poplačanega usmiljenja“ in uganke v deveti številki.

Poplačano usmiljenje: Spredaj so tri črke, ki tvorijo besedo »Kar«. V sliki na levi strani podeljuje mati z otrokom ubožcu dar, na križu pa podeljuje Bog blagoslov. Dež pred hišo znači rodovitnost. Zgoraj so trije angeli: prvi drži solnce sreče, drugi pošilja dež, tretji siplje bogastvo na hišo. Rešitev se torej glasi: **Kar podeliš ubožcu, ti Bog obilo povrne.**

Uganka: Božič — rožič — nožič.

Oboje so prav rešili: Srečko Ferjančič, učenec v Ljubljani; Fran Šorli, dijak v Grahovem ob Bači; Milko in Slavko Naglič, gimnazijca, Vladko Naglič, učenec v Ljubljani; Alojzij Pražen, snakar v Ljubljani; Milan Skaberné v Novem mestu; Stanko Novak, dijak v Senožečah; Vid Barš, tretješolec v Smihelu pri Novem mestu; Ferdo Perhavec, tretješolec v Trstu; Ljudevit Bergant pri Sv. Lenartu nad Škofo Loko.

Samo uganko so rešili: Edvin Aumann, učenec v Vipavi; Nikolaj Ivan Vrabl, dijak, Jakob in Konrad Vrabl, učenca v Središču; Pavla Lapajne, učenka, Franci Lapajne, realce v Idriji; Jozefa Setej, Frančiška Černovšek, Elizabeta Natlačen, Terezija Fužir, Anica Fužir in Helena Blekač, učenke pri Sv. Frančišku Ks. (Štaj.); Marija Voves, učenka v Radovljici; Zdenka Vrečko, učenka V. razreda pri č. šol. sestrah v Celju; Katrica Florian in Pavla Šumi v Kranju; Minček Bezenšek na Frankolovem; Danica Brinšek v Trnovem; Franjica Čučekova.

Novim naročnikom so na razpolago še vse številke I., II. in letošnjega letnika.

„Zvonček“ izhaja 1. dne vsakega meseca ter stoji vse leto 5 K, pol leta 2 K 50 h, četrto leta 1 K 25 h. — Izdajatelj, upravnik in odgovorni urednik je Luka Jelenc, učitelj v Ljubljani, Rimska cesta št. 7. — Rokopise je pošiljati na naslov: Engelbert Gangl, učitelj v Ljubljani, Turjaski trg št. 4., III. nad.

Last in založba »Zaveze avstr. jugoslovanskih učiteljskih društev«. — Tiska »Narodna tiskarna« v Ljubljani.